

adgang til medlemsskab af FN, eller at ændre ved Kinas nuværende repræsentation.

Efter at repræsentanter for de tre Østlande i komiteen havde udtalt sig for op-

tagelse af spørgsmålet, vedtog komiteen punktet uden afstemning.

Det vedtoges endelig, at 17. plenarforsamling skulle slutte den 21. december 1962.

IV. Generaldebatten.

(Dagsordenens punkt 9).

Generaldebatten fandt sted mellem 20. september og 18. oktober. I debatten deltog 91 delegationer. De vigtigste emner, der berørtes i indlæggene var følgende: Spørgsmålet om afrustning og atomprøvestop og De forenede Nationers rolle i en løsning af dette problemkompleks, Berlin- og Tysklandsproblemet, konflikten vedrørende Cuba (det var inden denne tilspidsedes ved det amerikanske krav om fjernelse af de sovjetiske strategiske missiler fra øen), Peking-Kinas væbnede intervention i grænseområderne til Indien og uenigheden om, hvem der skal repræsentere Kina i FN. På det økonomisk-politiske område omtales forskellen mellem de rige og de fattige lande, FN's bistand til de økonomisk mindreudviklede områder og de nye lande, samt betydningen af de økonomiske regionaldannelse, som f. eks. det europæiske fællesmarked. Endvidere indeholdt mange af indlæggene en omtale af de fremdeles med megen styrke fremsatte krav om fuldstændig afvikling af kolonistyre, et emne, der navnlig under omtalen af det portugisiske regime førte til lidenskabelige udtalelser, Noget tilsvarende gjaldt den sydafrikanske regerings racepolitik. Adskillige andre emner på dagsordenen og uden for denne blev inddraget i debatten, således bl. a. også FN's struktur, valget af en ny generalsekretær, organisationens finansielle vanskeligheder, og spørgsmålet om en ændret arbejdsmetode i generalforsamlingen

I vurderingen af den internationale situation var udtalelserne ret forsigtige. Visse fremskridt blev nævnt, navnlig at den langvarige krig i Algeriet var bragt til ophør, at en våbenstilstand var kommet i stand i Laos, og at det var lykkedes at få konflikten om Vest Nyguinea bragt ud af verden ved

en hollandsk-indonesisk aftale under FN's medvirken.

Synspunkterne i debatten om de vigtigste problemer resumeres kort nedenfor. Den danske udenrigsministers tale er gengivet som bilag II.

Nedrustning.

Der var almindelig enighed om, at nedrustning — og gennemførelse af et atomprøvestop som værende af speciel betydning i forbindelse med nedrustningsdrøftelserne — var det vigtigste emne for generalforsamlingen. FN's vitale rolle for løsningen af dette spørgsmål fremhævedes af en række talere, og ligeledes betydningen af de otte uforpligtede landes deltagelse i Geneveudvalget. Adskillige gav udtryk for den opfattelse, at der som første skridt skulle tilstræbes en ordening vedrørende standstill af forsøg med kernevåben. Også de fra tidligere debatter i FN kendte tanker eller planer om mere begrænsede foranstaltninger blev berørt, således problemet om at skabe atomfri zoner.

Brasiliens repræsentant (de Melo Franco) talte som et af de uforpligtede medlemmer af nedrustningsudvalget. Han beklagede, at Øst- og Vestlandene fortolkede de otte uforpligtede landes memorandum af 16. april 1962 på en indbyrdes modstridende måde. Videre sagde han, at Brasilien var tilhænger af atomfri zoner, og at Latinamerika kunne komme i betragtning som en af disse.

I sit indlæg konstaterede USA's repræsentant (Stevenson), at der ikke var sket fremskridt med hensyn til at omsætte de principper for almindelig og fuldstændig afrustning, som plenarforsamlingen sidste